

NEWSLETTER PRAWA PODATKOWEGO STYCZEŃ 2021

Zespół prawników praktyki prawa podatkowego w kancelarii SPCG świadczy usługi w zakresie kompleksowego doradztwa podatkowego. Sporządzamy opinie prawne w przedmiocie wykładni i stosowania przepisów prawa podatkowego. Oferujemy pomoc prawną na wszystkich etapach postępowań związanych ze zobowiązaniami podatkowymi, w tym również w postępowaniach sądownoadministracyjnych.

Na bieżąco analizujemy zmiany w uregulowaniach prawnych z zakresu prawa podatkowego oraz orzecznictwo i interpretacje podatkowe. Śledzimy też przebieg prac legislacyjnych dotyczących przepisów prawa podatkowego.

W niniejszym opracowaniu prezentujemy wybrane przez nas orzecznictwo sądów administracyjnych oraz interpretacje podatkowe, a także informacje o ważniejszych wprowadzonych lub planowanych zmianach w przepisach podatkowych.

Archiwum newsletterów dostępne jest pod linkiem:
<https://spcg.pl/newsletter/>

Zapraszamy również na łamy naszego bloga, na których na bieżąco podejmujemy się interpretacji przepisów prawa, przede wszystkim z perspektywy przedsiębiorców.
<https://spcgblog.pl/>

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

- Przesłanki skorzystania przez bank z 9% stawki CIT.

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

- Wydanie występującemu ze spółki wspólnikowi składnika majątku spółki skutkuje powstaniem przychodu, o którym mowa w art. 14 ust. 2e ustawy PIT.
- Brak opodatkowania dodatkowych świadczeń na rzecz pracowników w związku z przepisami o przeciwdziałaniu COVID-19.
- Bezpłatne udostępnienie pracownikom miejsc parkingowych na nieruchomości pracodawcy nie podlega opodatkowaniu PIT.

PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

- Umorzenia części lub całości należności przez wierzyciela na podstawie przepisów Covid-owych nie obniża podstawy opodatkowania w podatku VAT.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE

- Nowelizacja ustawy o podatku akcyzowym - Centralny Rejestr Podmiotów Akcyzowych.
- Zmiana w opodatkowaniu podatkiem akcyzowym samochodów.
- Plany ukończenia prac nad przepisami o poborze podatku u źródła.
- Kasy fiskalne w 2021 r.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

Przesłanki skorzystania przez bank z 9% stawki CIT – interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 18 grudnia 2020 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.302.2020.1.RK.

Pierwsze zagadnienie będące przedmiotem wniosku o interpretację dotyczyło tego, czy przepis art. 4a pkt 10 ustawy CIT należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia, czy bank posiada status małego podatnika, przy obliczaniu wysokości przychodów ze sprzedaży uzyskiwanych przez bank należy pomijać kwoty, które bank uzyskuje w związku z wykupem bonów pieniężnych, jak i dyskonto, które jest uzyskiwane przez bank w związku z transakcjami, których przedmiotem są bony pieniężne.

Wnioskodawca stanął tu na stanowisku, że należy w tym wypadku pomijać zarówno kwoty, które bank uzyskuje w związku z wykupem bonów pieniężnych, jak i dyskonto, które jest uzyskiwane przez bank w związku z transakcjami, których przedmiotem będą bony pieniężne (różnica pomiędzy ceną wykupu otrzymywaną przez bank i ceną nabycia przez bank). Stanowisko to podzielił Dyrektor KIS.

Drugim zagadnieniem będącym przedmiotem wniosku o interpretację była interpretacja art. 12 i art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT. Zgodnie ze stanowiskiem wnioskodawcy przepis ten należy interpretować w ten sposób, że bank powinien rozpoznawać jako przychód w związku z transakcjami, których przedmiotem jest nabywanie i zbywanie bonów pieniężnych, jedynie kwotę dyskonta (różnicę pomiędzy ceną nabycia i ceną wykupu), nie rozpoznając przy tym przychodu w postaci kwot otrzymywanych przez bank w związku ze zbyciem bonów pieniężnych (ceny wykupu). Dyrektor KIS również w tym przypadku podzielił stanowisko wnioskodawcy, wskazując, że o zaliczeniu danego przysporzenia majątkowego do przychodów osoby prawnej decyduje definitywny charakter tego przysporzenia, w tym sensie, że w sposób ostateczny faktycznie powiększa ono aktywa podatnika lub pomniejsza pasywa. Do określania na gruncie przepisów ustawy PIT przychodów z wykupu bonów pieniężnych NBP przez analogię stosować należy przepisy o rozpoznawaniu przychodów z pożyczek. W myśl art. 12 ust. 4 pkt 1 ustawy CIT, do przychodów nie zalicza się otrzymanych lub zwróconych pożyczek (kredytów), w tym również uregulowanych w naturze, z wyjątkiem skapitalizowanych odsetek od tych pożyczek (kredytów). Na mocy tego przepisu do przychodów podatkowych nie zalicza się zatem m.in. otrzymanych, jak i zwróconych pożyczek i kredytów. Ponadto na mocy art. 16 ust. 1 pkt 10 lit. a) ustawy CIT, nie uważa się za koszty uzyskania przychodów wydatków na spłatę pożyczek (kredytów), z wyjątkiem skapitalizowanych odsetek od tych pożyczek (kredytów). Natomiast zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 2 ustawy CIT, do przychodów nie zalicza się również kwot

naliczonych, lecz nieotrzymanych odsetek od należności, w tym również od udzielonych pożyczek (kredytów).

W konsekwencji nie będą stanowić przychodu transakcje, których przedmiotem jest nabywanie i zbywanie przez bank bonów pieniężnych NBP, a przychodem podlegającym opodatkowaniu będzie jedynie kwota dyskonta od tych bonów.

Stawka 9% podstawy opodatkowania ma zastosowanie do podatników posiadających status "małego podatnika", u których przychody osiągnięte w roku podatkowym nie przekroczyły równowartości 1.200.000 EUR. Do ustalenia, czy podatnik nie przekroczył limitu przychodów 1.200.000 EUR, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT, bierze się pod uwagę wszystkie przychody podatnika w roku podatkowym, bez wyłączenia przychodów z zysków kapitałowych, a więc również dyskonto (różnicę pomiędzy ceną nabycia i ceną wykupu). Natomiast do limitu przychodów nie wlicza się wartości nominalnej bonów pieniężnych.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

Wydanie występującemu ze spółki wspólnikowi składnika majątku spółki skutkuje powstaniem przychodu, o którym mowa w art. 14 ust. 2e ustawy PIT – wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 grudnia 2020 r. w sprawie o sygn. II FSK 1932/18.

Istota sporu w rozpoznawanej sprawie dotyczyła wykładni art. 14 ust. 2e w związku z art. 14 ust. 2f ustawy PIT. Zgodnie z tym przepisem, w przypadku, gdy podatnik przez wykonanie świadczenia niepieniężnego reguluje w całości lub w części zobowiązanie, w tym z tytułu zaciągniętej pożyczki (kredytu), przychodem takiego podatnika jest wysokość zobowiązania, uregulowanego w następstwie takiego świadczenia. W myśl ust. 2f tego przepisu, przepis ust. 2e stosuje się odpowiednio w przypadku wykonania świadczenia niepieniężnego przez spółkę niebędącą osobą prawną.

Pytanie zawarte we wniosku o interpretację dotyczyło skutków podatkowych w kontekście tego przepisu w przypadku wystąpienia wspólnika ze spółki komandytowej i otrzymania przez niego wynagrodzenia w naturze przewidzianego w umowie spółki. Zdaniem wnioskodawcy, prawidłowa wykładnia przepisu art. 14 ust. 2e ustawy PIT powinna prowadzić do uznania, że dotyczy on stanu faktycznego, w którym dłużnik reguluje ciężące na nim zobowiązanie pieniężne przez wykonanie świadczenia niepieniężnego. Tymczasem w analizowanej sytuacji zobowiązanie spółki komandytowej jest od początku jednorodnie zobowiązaniem niepieniężnym i w takiej formie zostanie wykonane, a zatem

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

spółka nie będzie regulować zobowiązania w postaci wykonania świadczenia, o którym mowa w tym przepisie. Tym samym po stronie pozostałych wspólników spółki nie powstaje przychód podlegający opodatkowaniu, bowiem takie świadczenie jest świadczeniem niepieniężnym, a w konsekwencji brak jest podstaw do przyjęcia, że zastosowanie mają przepisy art. 14 ust. 2e w zw. z art. 14 ust. 2f ustawy PIT.

Powyższe stanowisko zostało zakwestionowane przez sąd administracyjny pierwszej instancji, jak i przez NSA. NSA wskazał, że skoro sam ustawodawca nie wprowadził w przepisie rozróżnienia, że dotyczy on tylko zobowiązań pieniężnych, nie powinien tego tym bardziej czynić interpretator czy podmiot, którego stosowany przepis dotyczy. Zatem zgodnie z analizowanym przepisem wykonanie każdego zobowiązania przez wykonanie świadczenia niepieniężnego generuje przychód u dłużnika. Dotyczy to długu wymienionego wprost w ustawie (z tytułu zaciągniętej pożyczki i kredytu) oraz innych zobowiązań, np. z tytułu zakupu rzeczy i praw, zobowiązań dotyczących wypłaty odszkodowania, czy też wypłaty wartości udziału kapitałowego. W ocenie NSA z powyższego przepisu w żaden sposób nie daje się wywieść, że użyte w nim pojęcie "zobowiązanie" ogranicza się do zobowiązania pieniężnego i miałyby ono dotyczyć jedynie regulowania zobowiązania pieniężnego świadczeniem niepieniężnym.

Brak opodatkowania dodatkowych świadczeń na rzecz pracowników w związku z przepisami o przeciwdziałaniu COVID-19 – interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 15 grudnia 2020 r., sygn. 0115-KDIT2.4011.739.2020.1.RS.

Przedmiotem interpretacji była kwestia obowiązku poboru zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych z tytułu wypłacanego pracownikom ekwiwalentu za korzystanie z prywatnych łączy internetowych i energii elektrycznej dla wykonywania obowiązków pracowniczych.

Wobec wybuchu pandemii SARS-CoV-2 wnioskodawca (będący pracodawcą) polecił pracownikom wykonywanie pracy zdalnie. W związku z tym planował wypłatę na rzecz pracowników dodatkowych świadczeń w postaci ekwiwalentu za korzystanie przez pracowników z prywatnych łączy internetowych i energii elektrycznej dla wykonywania obowiązków pracowniczych. Ekwiwalent miał być wypłacany w formie zryczałtowanej, bez konieczności przedkładania przez pracowników dowodów poniesienia kosztów korzystania z Internetu i energii elektrycznej, czy też kalkulacji dotyczących poniesionych z tego tytułu kosztów.

We wniosku o wydanie interpretacji wnioskodawca wskazał, że przedmiotowe świadczenie wypełnia definicję przychodu ze stosunku pracy, o którym mowa w art. 12. ust. 1 ustawy PIT, ale podlega on zwolnieniu z opodatkowania na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 13 ustawy PIT.

Dyrektor KIS wskazał, że świadczenia tego rodzaju nie podlegają opodatkowaniu na podstawie art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Bezpłatne udostępnienie pracownikom miejsc parkingowych na nieruchomości pracodawcy nie podlega opodatkowaniu PIT – interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 9 grudnia 2020 r., sygn. 0112-KDIL2-1.4011.849.2020.1.DJ.

Wnioskodawca udostępnia swoim pracownikom nieodpłatnie miejsca parkingowe na własnej nieruchomości. Z uwagi na to, że okolica, w której znajduje się ta nieruchomość, została objęta strefą płatnego parkowania, wnioskodawca powziął wątpliwość, czy świadczenie na rzecz pracowników w postaci bezpłatnego udostępnienia im miejsc parkingowych nie stanowi przychodu po stronie pracowników, a tym samym, czy nie obciąża wnioskodawcy, jako płatnika podatku dochodowego pod osób fizycznych, do doliczania wartości tego świadczenia do dochodu pracownika będącego podstawą opodatkowania w podatku dochodowym od osób fizycznych.

Dyrektor KIS potwierdził, że w opisanym stanie faktycznym nie następuje przysporzenie na rzecz pracowników podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Nieodpłatnym świadczeniem jest takie zdarzenie, którego skutkiem (następstwem) jest nieodpłatne przysporzenie majątku jednej osobie kosztem majątku innej osoby. W opisanym stanie faktycznym udostępnienie pracownikom miejsc parkingowych nie odbywa się kosztem wnioskodawcy, skoro wnioskodawca udostępnia miejsca parkingowe na własnym terenie i nie ma tu znaczenia fakt objęcia okolice strefą płatnego parkowania. Tym samym takie nieodpłatne udostępnienie pracownikom miejsc parkingowych jest neutralne w świetle przepisów ustawy PIT.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

Umorzenia części lub całości należności przez wierzyciela na podstawie przepisów Covid-owych nie obniża podstawy opodatkowania w podatku VAT – interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 29 grudnia 2020 r., 0111-KDIB2-1.4010.423.2018.9.BKD.

Gmina wystawiła przedsiębiorcom faktury z tytułu umów dzierżawy i najmu nieruchomości należących do gminnego zasobu nieruchomości. Następnie na podstawie przepisów tzw. tarczy antykrzysowej oraz podjętej na ich podstawie przez radę gminy uchwały, gmina umorzyła poszczególnym przedsiębiorcom zobowiązania z tytułu czynszu za dzierżawę i najem w całości lub w stosownej części w odniesieniu do kwot netto, z obowiązkiem zapłaty przez przedsiębiorców podatku VAT, obliczonego od całej pierwotnej kwoty czynszu i wykazanego w pierwotnie wystawionej fakturze.

Gmina powzięła wątpliwość czy umorzenie części lub całości należności zgodnie z przepisami tzw. tarczy antykrzysowej i uchwały rady gminy należy traktować jako rabat (opust) obniżający podstawę opodatkowania i tym samym podatek należny w myśl art. 29a ust. 10 pkt 1 ustawy VAT. W ocenie gminy, umorzenie należności czynszowych nie jest rabatem (opustem) w rozumieniu przepisów art. 29a ust. 10 pkt 1 ustawy VAT, ponieważ przepis ten nie wskazuje umorzenia zaległości jako przesłanki stanowiącej podstawę do obniżenia podstawy opodatkowania. Każda kwota należna z tytułu wykonanej czynności podlegającej opodatkowaniu podatkiem VAT jest obrotem, niezależnie od tego, czy została faktycznie otrzymana, w tym także na skutek umorzenia. Wnioskodawca umarżając całość lub część czynszu dzierżawnego (najmu) w odniesieniu do kwot netto nie może zatem jednocześnie dokonać umorzenia odpowiedniej części podatku VAT. Nadto podatek VAT nie stanowi dochodu jednostki samorządu terytorialnego, ale jest dochodem Skarbu Państwa. Zatem podatek VAT wynikający z wystawionej na rzecz przedsiębiorcy faktury powinien zostać wykazywany w deklaracji VAT składanej przez gminę oraz odprowadzony na rachunek urzędu skarbowego w pełnej wysokości wynikającej z pierwotnie wystawionej faktury.

Dyrektor KIS uznał stanowisko gminy za prawidłowe, wskazując, że umorzenie należności nie oznacza, że świadczenie między gminą a dzierżawcą (najemcą) staje się nieodpłatne lub tylko częściowo odpłatne. W dalszym ciągu mamy do czynienia z odpłatnym najmem lub dzierżawą podlegającą opodatkowaniu podatkiem VAT. Umarżając należność czynszową gmina po prostu rezygnuje z dochodzenia należnej jej wierzytelności w całości lub w części. Nie powoduje to jednak zmiany wysokości wynagrodzenia za usługę, a zatem nie mamy do czynienia z rabatem (opustem), a tym samym nie ma miejsca żadna

z okoliczności wskazanych w ww. art. 29a ust. 10 pkt 1 ustawy VAT. Zatem podstawa opodatkowania wynikająca z zawartej przez gminę z danym przedsiębiorcą umowy dzierżawy (najmu), w związku z jednostronnym oświadczeniem woli gminy o rezygnacji z dochodzenia całości lub części należności, nie ulega zmianie i pozostaje nią kwota wynikająca z zawartej umowy.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE

Nowelizacja ustawy o podatku akcyzowym – Centralny Rejestr Podmiotów Akcyzowych.

Prezydent RP podpisał ustawę z dnia 10 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, przewidującą m.in. utworzenie z dniem 1 lutego 2021 r. Centralnego Rejestru Podmiotów Akcyzowych (CRPA). Rejestr ma zastąpić wykazy prowadzone dotychczas przez naczelników urzędów skarbowych. Będzie on zawierał informacje dotyczące wykorzystywania wyrobów akcyzowych w całej Polsce. Będzie się to wiązać z koniecznością dokonania przez określone podmioty zgłoszenia do ww. rejestru, którego to zgłoszenia trzeba będzie dokonać do 30 czerwca 2021 r.

Nowelizacja przewiduje ponadto modyfikacje warunków zwolnień z podatku akcyzowego niektórych wyrobów akcyzowych oraz zmiany organizacji obrotu wyrobami akcyzowymi, w tym regulacje dotyczące problematyki monitorowania sprzedaży wyrobów węglowych z użyciem Systemu EMCS PL2.

Zmiana w opodatkowaniu podatkiem akcyzowym samochodów.

Złożony niedawno rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw przewiduje nałożenie nowych obowiązków w zakresie akcyzy w stosunku do samochodów ciężarowych oraz pojazdów specjalnych, o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 tony. Zmiany dotyczyć będą pojazdów sprowadzanych z UE, a także wyprodukowanych w kraju. Jeżeli przepisy wejdą w życie, do rejestracji ww. pojazdów wymagany będzie dokument, który potwierdzi brak obowiązku zapłaty podatku akcyzowego. Takie rozwiązanie ma na celu ograniczenia praktyk zmierzających do unikania płacenia podatku akcyzowego poprzez sprowadzanie z krajów UE samochodów osobowych i rejestrowaniu ich jako samochody ciężarowe lub pojazdy specjalne.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE

Plany ukończenia prac nad przepisami o poborze podatku u źródła.

Zgodnie z zapowiedzią Ministerstwa Finansów, w roku 2021 mają zostać ukończone prace dotyczące zmian w zakresie zasad poboru podatku u źródła, w tym w szczególności w zakresie obowiązywania tzw. *procedury WHT refund*. Procedura ta dotyczy obowiązku poboru podatku u źródła według stawki krajowej, z prawem do zwrotu całości lub części podatku.

Obecnie obowiązywanie tej procedury zostało już po raz kolejny odroczone na mocy rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z 28.12.2020 r. (Dz. U. poz. 2421 oraz poz. 2416), tym razem do dnia 30 czerwca 2021 r.

Kasy fiskalne w 2021 r.

W dniu 1 stycznia 2021 r. weszło w życie rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 15 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących (Dz. U. poz. 2317). Zmiana dostosowuje używaną dotychczas klasyfikację wyrobów i usług (PKWiU) do nowej unijnej Nomenklatury scalonej (CN) w zakresie towarów oraz Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług PKWiU (2015) w zakresie usług oraz niektórych towarów.

Rozporządzenie likwiduje część zwolnień z obowiązku ewidencjonowania obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących.

Autorzy opracowania: adw. dr Grzegorz Keler, Associate i apl. radc. Mateusz Ponicki, Junior Associate. Nadzór merytoryczny: adw. Agnieszka Soja, Partner.

KONTAKT

Agnieszka Soja

adwokat

Partner

E: a.soja@spcq.pl

T: +48 12 427 24 24

www.spcq.pl**Siedziba Kancelarii:**

ul. Jabłonowskich 8

31-114 Kraków

T: +48 12 427 24 24

E: spcq@spcq.pl**Oddział w Warszawie:**

ul. Złota 59

00-120 Warszawa

T: +48 22 244 83 00

E: warszawa@spcq.pl**Oddział w Katowicach:**

ul. Warszawska 10

40-006 Katowice

T: +48 32 352 19 60

E: katowice@spcq.pl**Oddział we Wrocławiu:**

ul. św. Mikołaja 7

50-125 Wrocław

T: +48 71 739 55 00

E: wroclaw@spcq.pl